

Sygn. akt: I C 946/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Dalkowska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 2016 r. w G.

sprawy z powództwa **L. S. C. de S. y (...) S.A.**

przeciwko I. K.

o zapłatę

I. oddala powództwo

II. kosztami procesu obciąża powoda i uznaje koszty sądowe za uiszczone w całości

UZASADNIENIE

Powód wniósł pozew przeciwko pozwanej I. K. o zapłatę kwoty 647,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty z tytułu zwrotu wypłaconego przez Powoda odszkodowania szkodę, za którą odpowiedzialność ponosi pozwana.

(pozew k. 2-3)

Nakazem zapłaty z 12.01.2016r Sąd, Rejonowy w G. zszdził całą dochodzoną pozwem należność wraz z kosztami.

(nakaz zapłaty k. 31)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Wskazała również, kwestionuje roszczenie co do zasady.

(sprzeciw k. 34-35)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 grudnia 2009r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został samochód marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Sprawcą kolizji była pozwana, kierująca samochodem marki M. o nr rej (...) – ubezpieczona u pozwanego.

Wyrokiem zaocznym z dnia 24.08.2011 Pozwana została uznana za winną spowodowania kolizji drogowej. (wyrok k. 8v.)

Powód uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i przyznał poszkodowanemu odszkodowania w kwocie 647,50 złotych, o czym poinformował poszkodowaną pismem z dnia 08.04.2011r (pismo k. 12)

Pismem z dnia 06.03.2012r Powód poinformował pozwaną o wypłacie odszkodowania i wezwał do zwrotu wypłaconej kwoty.

(pismo k. 10)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny, w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu, Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była przez żadną ze stron kwestionowana i nie wzbudzała uzasadnionych wątpliwości Sądu, stąd też zasługiwały na pełne uwzględnienie.

Z uwagi na to, że stan faktyczny pomiędzy stronami pozostawał praktycznie bezsporny, istota sporu i rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie sprowadzała się do oceny zarzutu przedawnienia roszczenia i ustalenia czy zachowanie Pozwanej wyczerpało przesłanki odpowiedzialności regresowej.

Zgodnie z dyspozycją art. 822. § 1 i § 2. k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia.

Nadto, art. 43. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (DZ. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm) stanowi, że Art. 43 Zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący: 1) wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii; 2) wszedł w posiadanie pojazdu wskutek popełnienia przestępstwa; 3) nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa 4) zbiegł z miejsca zdarzenia.

W odróżnieniu od typowego regresu ubezpieczeniowego zdefiniowanego w art. 828 § 1 KC (zgodnie z którym w braku odmiennego zastrzeżenia umownego z mocy prawa, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania), co do zasady zakładowi ubezpieczeń nie przysługuje prawo dochodzenia od sprawcy szkody zwrotu wypłaconego odszkodowania. Wyjątki od powyższej reguły statuuje wymieniony art. 43 i nie można go interpretować rozszerzająco.

Przechodząc do rozważań w zakresie przedawnienia wskazać należy, iż w sprawie nie ulegało wątpliwości, iż zastosowanie ma 3 letni termin przedawnienia, o jakim mowa w art. 118 k.c., albowiem sporna wierzytelność pozostawała w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank. Ponadto zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia w którym roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie z art. 123 pkt. 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania

spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Ustalając termin wymagalności roszczenia o zwrot wypłaconego odszkodowania odwołać się należy do treści art. 828 kc zgodnie z którym roszczenie regresowe staje się wymagalne z chwilą spełnienia przez ubezpieczyciela obowiązku odszkodowawczego. Jak wynika z materiału dowodowego odszkodowanie zostało wypłacone poszkodowanemu przed dniem 06.03.2012r, gdy w tym dniu zakład (...) poinformował Pozwaną o wypłacie odszkodowania. Pozew w niniejszej sprawie został złożony 06 lipca 2015r. to jest po upływie terminu przedawnienia.

Na marginesie wskazać należy, że powództwo nie znajduje podstaw prawnych także w punktu widzenia jego merytorycznej oceny. Powód nie wykazał spełnienia żadnej z przesłanek regresu ubezpieczeniowego określony w art. 43 ustawy o obowiązkowych ubezpieczeniach. W szczególności powoływana przesłanka „zbiegu sprawy z miejsca zdarzenia” nie znajduje potwierdzenia w treści załączonego wyroku SR z dnia 24.08.2011r.

Mając na względzie powyższe na mocy art. 118 kc w związku z art. 817 kc , 828 kc i art. 43 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (DZ. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm) orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c